

ler skal der gives en højere kompensation, sådan som Dansk Folkeparti sagde før valget?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare bede hr. Nødgaard om at forklare Folketinget, hvorfor hr. Nødgaard har skrevet eller i hvert fald har skrevet under på, at digital kopiering er mere indgribende i kunstnerens muligheder for at skaffe indtægter end analog kopiering. Hvorfor står det i det betækningsbidrag, som hr. Nødgaard har skrevet under på? Hvad betyder det? Hvorfor er det med?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt lige sige til fru Jytte Andersen, som ordret sagde her fra Folketingets talerstol, at jeg ikke var optaget af at løse sagen: Det er altså direkte urigtigt. Der er ingen, der har været mere optaget af, at vi skulle finde en løsning, end mig, så jeg synes, det er at være lidt skrap.

Med hensyn til hr. Ole Sohn og at jeg skal give signal: Jeg mener, at jeg har givet rigeligt med signaler i dag. Hvis ikke ministeren kan forstå, at vi er optaget af i Dansk Folkeparti, at denne sag skal løses som en fortsættelse af det lovforslag, vi havde i sin tid, er – ja, nu må jeg ikke sige hr. Brian Mikkelsen, men så er han ikke værdig til at være kulturminister. Jeg må lige prøve at rette ordene lidt.

Så med hensyn til det, hr. Søren Søndergaard stod og læste op: Jamen hvad skal jeg sige til dét andet end: Nå! Der siges og skrives nogle ting, og der er somme tider ting, der udvikler sig lidt, men jeg synes, vi taler os helt væk fra det centrale nu, og det er jeg lidt ked af. Så kommer man ind på noget pingpong: hvem har sagt det, og hvem har skrevet det, og hvad ved jeg. Nu er vi ved at tale os sammen om at finde en god, konstruktiv løsning, og så begynder hr. Søndergaard at dissekere, hvad der er sagt og skrevet og alt det dér, og det synes jeg ikke jeg har noget som helst at bruge til.

Jeg har brug for, at vi får et konkret forslag her i Folketinget, eller at det eventuelt kan ordnes rent administrativt. Så vidt jeg vurderer det, kan det gøres, jeg kan ikke lige huske det, men det tror jeg. Så vil man lige pludselig en dag kunne læse det i alle aviserne, selv hr. Søren Søndergaard kan sidde oppe på sit kontor og se, hvilken kulturminister vi har, for nu har han lige læst den sag, og så jubler selv hr. Søren Sønder-

gaard. Jeg kan se, at hr. Søren Søndergaard bekræfter, at det meget vel kan komme til at ske.

Kl. 15.55

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Søren Søndergaard for sidste gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, først var det hørelsen, og så var det læsefærdighederne, og nu til sidst var det synet, der var problemet, for jeg bekræftede ikke noget som helst.

Men hr. Nødgaard bliver nødt til at medgive os, at det er altså lidt underligt, at et papir, som Dansk Folkeparti selv har skrevet eller har skrevet under på – hr. Nødgaard kan forklare, om Dansk Folkeparti selv har skrevet det, eller man bare har skrevet under på det – lige pludselig bliver et ligegyldigt stykke papir, som man bare står og dissekerer ting fra. Det er altså en betænkning, der er afgivet af Folketingets Kulturudvalg, og som afspejler, hvad et flertal mener, der skal ske, og det er da ikke et ligegyldigt stykke papir.

Jeg håber da virkelig ikke, at hr. Nødgaard generelt kaster sin underskrift i grams på alle mulige papirer på samme måde, og jeg håber da ikke heller for regeringen, når den laver aftaler med hr. Nødgaard, at hans vilje til at overholde de aftaler står mål med den manglende vilje, der er til at overholde denne aftale.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg sagde det, der står skrevet, men sådan vil hr. Søren Søndergaard selvfølgelig ikke læse det.

Nu skriver man jo ikke under på betænkninger. Man afgiver betænkninger, og så er der ikke noget med en underskrift, men den er lige så gyldig som en underskrift. Der står i papirerne og betækningsbidraget, at der skal findes en rimelig ordning, og at vi er på vej til at finde den rimelige ordning. Men hr. Søren Søndergaard er meget mere optaget af, om han kan så noget splid i Folketinget, end selv at gå konstruktivt med.

Prøv at gå til den udmærkede kulturminister og kom frem med Enhedslstens bidrag til, hvordan man synes, de ting skal skrues sammen. Det kunne da godt være en vældig god idé, selv om jeg nok tror, at tallene er lidt for høje. For hr. Søren Søndergaards vedkommende – og det har jeg også forstået på hr. Sohn og fru Jytte Ander-